

אתה והבחירות

קומנדו בית סקולוב

(המשך מעמוד 13)

בחדר-השידור שלו, חשב כי הוא בסיביר: אנשי הטלוויזיה הישראלים קיבלו חדר במרתף לא לא חמים וללא כל תנאים. רון טען כי במעוזי צה"ל היו תנאי-שידור כבר טובים יותר. הוא ישב מכוון מקור, חבש כובע-פרוזה ולובש כפפות עור, ומנסה להעביר את 45 הדקות של האחור בפתיחת הוועידה, בלי לקסוא סופית: ה' שידור הישרי החל בזמן, אולם הוועידה התחילה באיחור, ורון המיסכן היה צריך לברור 45 דקות כדי להעסיק את המאזינים, שלא ידעו כי אותה שעה עסקו הצדדים בוועידה בוויכוח על סידור השולחנות. חווייה טראומטית אחרת היתה ל' כתב יואל מרקוס. באחד הימים עבד בחדר-העיתונות בארמון האומות בשעה מאוחרת, וכשגמר גילה להפתעתו כי כל הדלתות נעולות. הוא החל לתעות במבוך המיסדרונות ולא פגש נפש חיה. כאשר התרגל כבר למחשבה כי יבלה את הלילה במסדרונות האו"ם, הבחין באיש-ביטחון, קרא לו לעזרה.

ריב קולני היה למרקוס עם פרופסור צבי יעבץ, לאחר שמאמרו על "קומנדו צה"ל" ערק את הוועת בלה-מנד. יעבץ צעק על מרקוס, בנוכחות כולם, כי מאמרו הוא "תהימה ותהי-הרבות". מרקוס נפגע ו' השיב כי יעבץ מהווה בעצמו דוגמה לתהימה, שכן הוא בא הנה כשליח מיישר-החוץ ועל חשבון המישרד — בעוד הוא מציג עצמו כמי שבא במקרה לוועידה. יעבץ השיב לו כי זהו שקר גס, ואין לו כל קשר למישרד-החוץ. התשובה הניצ'ת של מרקוס: יום קודם קיים ראש המסבירים הישראליים, אלוף הר-אבן, מסי' בתיעות-החוק. מה מסר כי מיישר-החוץ הביא קבוצת פרופסורים, וביניהם צבי יעבץ. התברר כי ליעבץ נמסר בארץ תדריך אחר, לפיו עליו להכחיש כל קשר בינו לבין מיישר-החוץ, והוא נהג בהתאם.

העיתונאים

המזוייפת

את החוויות המשעשעות לישראלים היתה נסיון של אישיות בכירה בישראל להכניס את אשתו לוועידה כעיתונאית. היא הביאה מכתב, המציג אותה ככתבת בטיאון וי"צ. השווייצים המנומסים דרשו גם תעודת-עיתונאי, ובעלה — האישיות ה' בכירה — השיג הודעת-טלסק מיישר-החוץ. חשב המציג אותה ככתבת נכבדה בעיתונות. הגברת הופיעה מאו כעיתונאית. לעומת זאת בלט ביחסו הקולגיאלי דוב וידקובסקי, מעורכי ידיעות אחרונות. גם הוא בא לוועידה עם אשתו, אולם לא ניסה להציגה כעיתונאית. כאשר התברר כי ל' מושב הפתיחה החגיגי יכול להיכנס רק נציג אחד מכל עיתון, נתן את הזכות לאדוויין איתן וישעיהו בן-פורת, שבאו לעבוד בוועידה. שייקה בן-פורת, אגב, הגיע לוועידה — בלוויית אשתו עלמה, הדוגמנית — אחרי נסיעה לבריסל. הוא הוזמן להרצות שם לפני 300 תעשיינים, המקשיבים דרך קבע לכתבותיו ברדיו אירופה.

גולדה

רתחה מזעם

הסיפור המשעשע ביותר של ה' וועידה נוגע לכתבת מעריב בשווייץ, שרי רובין. כאשר נודע לה כי שלמה אהרונסון ושמעון שמיר מקומנדו הפרופ' סורים, מקיימים אסיפת הסברה, שלחה ידיעה על כך לקול ישראל, שגם עבורו היא עובדת. בתמימותה אמרה את האמת: שהשניים הם חברי המישלחת הישראלית. הידיעה הופיעה במהדורת החדשות של 11 בלילה. גולדה מאיר, שנודע לה על כך, רתחה מזעם: הרי היא אסרה בפירוש על אבן לכלול אישים, "שמאליים" כשמיר במישלחת! באחת בלילה טילפנה גולדה לאבן, עשתה לו סקנדל.

אבן המופתע הזעיק את אנשיו ב'זנבה, ואלה ביטלו מייד את אסיפת-ההסברה. רק כעבור 24 שעות, כאשר הוברר כי מקור העניין בדיווח מדויק יותר מדי של שרי רובין, נרגעה גולדה, והאסיפה אושרה. השיעור החשוב ביותר שניתן לעיתונאי ב'זנבה נפל בחלקו של יואל מרקוס. בנהוג במכונות, הוא חתך למכונת אחרת את הנתב, סירת מישטרה עצרה את מרקוס, הובילה אותו מייד לתחנת-המישטרה ה' מוכה, שם הוטל עליו קנס של 30 פראנקים — לתשלום מייד. אחרת, נאמר לנאשם, יצטרך להשאיר את מכונתו בתחנה, ו' להשיג את הכסף. מרקוס שילם ברצון, כמחיר עבור שיעור זה של מדינת-חוק שאינה מכירה חוקמות.

העמלים, יגיעו לפתרון אך ורק באמצעות המאבק המהפכני נגד האימפריאליזם ובני חסותו באיזור: הציונות והבורגנויות הערביות — למען המהפכה הסוציאליסטית, שתשים קץ, אחת ולתמיד, לדי' כוי הלאומי ולניצול המעמדי של ערבים ויהודים, כאחד: מהפכה שתכונן את ארצות-הברית-הסוציאליסטית של המזרח-הערבי.

אלה המטרות הפוליטיות של הטרוצקיסטים; מט' רות המארכסיסטים-המהפכנים.

למענם נאבקים הטרוצקיסטים בישראל, בארצות-ערב, בעולם כולו. הקשב להם; תמוך בהם; התלכד סביבם. מטרות אלו, העונות על האינטרס המעמדי ההיסטורי של המוני העמלים, לא יושגו כאמור בבחי' רות לכנסת. הם יושגו, אך ורק אם אלה תשתח' רר מן האידיאולוגיות הלאומניות ומן האשליות ה' רפורמיסטיות; רק אם אתה, בעצמך, תצטרף לכור חות המהפכניים.

אודם אין דהימנע מן ההצבעה!

הימנעות תחזק את מפלגות השלטון ואת הבור' גנות. יש לנצל את הבחירות לכנסת, דווקא עתה, על מנת להרים קול מחאה רחב כנגד התפישה הפור' ליטית והאידיאולוגית הציונית כולה. ישנה רק מפלגה אחת, הניצבת מחוץ למחנה השלטון וגרוריו מימין ומשמאל, והיא ראוייה לתמי' כה בבחירות. זוהי הרשימה הקומוניסטית החדשה בישראל — רק"ח.

בתנאים הקיימים, הצבעה בעד רק"ח איננה בשום אופן הצבעת הוזהרת עם מפלגה זו ועם מכלול דעו' תיה. זוהי הצבעת מחאה נגד המדיניות הקיימת כולה; כנגד המדיניות הציונית. שכן רק"ח אינה מפלגה ציונית, ואף מפלגה בורגנית איננה.

לנו, הטרוצקיסטים, יש מחלוקת חריפה ומקיפה עם רק"ח. הן בשאלות עולמיות והן בשאלות מקומיות. מחלוקת זו נוגעת גם בשאלות פוליטיות כלליות וגם בבעיות יומיום. רק"ח עצמה מתקיפה איתנו בשצף קצף, ומכנה אותנו "הרפתקנים", "סוכני הריאקציה", "אנטי-סובייטים".

למשל, רק"ח תומכת בפה מלא במדיניות "דור' קיום-בשלו" של בריה"מ. אנו שוללים מכל וכל מדיניות זו, מכיוון שהיא מדיניות אנטי-מהפכנית; מדיניות המקריבה את המאבק המעמדי העולמי ואת מלחמתם של עמים מדוכאים לשחרור לאומי וחברתי. על מובח אינטרס המעצמתי של בריה"מ — למען מדיניות "ההפשה" בין הביורוקרטיה השליטה ב' בריה"מ לבין האימפריאליזם האמריקאי.

רק"ח נוהגת לשבח ולתמוך בכל משטר המקיים יחסים ידידותיים עם ברה"מ. אנו, לעומתה, קובעים את יחסינו לכל משטר ומשטר בהתאם לאופיו המעמדי ולתרומתו למאבק המהפכני העולמי, ולא בהתאם ליחסיו עם ממשלת ברה"מ.

לרק"ח השקפת עולם רפורמיסטית; תפישה של "תורת שלבים"; מדיניות של חזית עממית בין-מעמ' דית; ואשלייה כי הסוציאליזם ניתן להגשמה בדרכים שלווים, צעד צעד. אנו שוללים תפישות אלו, ומאמי' גם כי הבורגנות לא תוותר על שלטונה ועל זכויות' היתר מרצונה, בעקבות שנוי פרלמנטרי דמוקרטי (דוגמאות אחרונות: צ'ילה, יוון); וכי הסוציאליזם יוגשם רק באמצעות מהפכה שתמגר את מנגנון המדי' נה הבורגנית.

רק"ח סבורה כי ניתן להגיע לשלום, לפתור את הסכסוך הישראלי-ערבי, על בסיס החלטת מועצת הבטחון 242. אנו סבורים כי זו אשלייה וטעות מסוכ' נת. אין אפשרות להביא לשלום על בסיס הסכם בין המעצמות; הסכם המכיר הן בקיום מדינה ציונית והן בקיומם של המשטרים הבורגנים הערבים; הסכם הנערך על חשבונם של הערבים-הפלסטינים. כל עוד לא יושבו במלואן זכויותיהם הלאומיות של הערבים הפלסטינים — לא יפתר הסכסוך הישראלי-ערבי, ולא יהיה שלום. כל הסכם כזה שבו, רק מכין את השורשים לסיבוב נוסף במלחמה שבין יהודים לער' בים הנמשכת זה שלושה דורות.

רק"ח אינה מקבלת עמדות אלו, ורבות אחרות. אולם שאלות אלו לא תוכרענה בבחירות לכנסת. הבעיה הניצבת בפנינו, היא כיצד להרים קול מחאה רחב, באמצעות הבחירות, כנגד המדיניות הציונית כולה.

לדעתנו, ישנה רק דרך אחת, לבחור ברשימה הקומוניסטית החדשה בישראל — רק"ח — שאינה מפלגה ציונית ואף לא מפלגה בורגנית.

הצבעו!

הארגון הסוציאליסטי הישראלי מצבן - מרכסיסטי

ת.ד. 2234, ירושלים; ת.ד. 28504, תל-אביב; ת.ד. 9547, חיפה

(מודעה)

פועל!

הבחירות לכנסת נערכות בעקבות מלחמת אקטור בר — "הסיבוב הרביעי" — ובשעה שהכל מדברים על האפשרות של "סיבוב חמישי", "שישי" ועוד ועוד: הבחירות מתקיימות בעת שמתחוללת, רעידת האדמה, המזעזעת את ישראל מן הקסד עד לטפחות; שעה שמוטחות האשמות הדדיות כבדות, בדבר "מח' דלים", "שגיאות פטאליות", ו"תבוסתנות"; כאשר בצה"ל, "הצבא הלא-פוליטי" מתחוללות "מלחמות הגנרלים" במלוא עוצמתן.

כל המפלגות מבקשות את קולך! כולן מבטיחות קידמה וצדק חברתי, שלום ובטחון. אם אתה עדיין מאמין להן — המבחר גדול. הרבה מפלגות, מצעים והבטחות.

הרבה אשלייות.

אך אם חדלת להאמין להבטחות, אם מתחיל אתה לתפוש כי הציונות מובילה אתנו למלחמת-המוות של מלחמה מתמדת; אם הבנת כי ישראל ה"עצ' מאית", אינה אלא כל-ישרת בידי האימפריאליזם האמריקאי, המשתמש בה לצרכיו, והמוכן לזנוח אותה באם כדאי לו הדבר; אם רואה אתה כי מפלגות השלטון ומפלגות הבורגנות, מטילות עליך את תש' לום מחירי המלחמה, ומתכוונות לפתור על גבך, ועל גב חבריך הפועלים, את המשבר הכלכלי והפור' ליטי העמוק, בו נתונה ישראל; אם, בקצרה, מתחיל אתה להתפכח מן האשליות — מה תעשה?

אמור דא ד"מערך" וגרוריו!

זהו מפלגת השלטון, האחראית לקיומו של המש' טר הציוני-קפיטאליסטי בישראל, משטר של כיבוש, דיכוי ונישול העם הערבי-הפלסטינאי; משטר רכושני מושחת ומסואב, המטפח מיליונרים טפילים ומועדד השקעות הון זרות, על מנת להגביר את ניצול הפור' עלים ולהגדיל את ריווחי הבורגנות; משטר המקיים ומנציח עוני, גיוון ואפליה שטתית כנגד עדות' המזרח; משטר אנטי-פועלי דורסני, המבטל את זכו' יות הפועלים, המבטל את זכות השביתה, מפעיל צווי ריתוק נגד פועלים שובתים, מעמידם לדין, מטיל עליהם קנסות ואף מאסרים, ומאשימם ב"בגידה" וב"פגיעה בבטחון המדינה"; משטר המבטל, אחת אתה, את הזכויות הדמוקרטיות האלמנטריות ביותר, פוגע בחופש ההתארגנות והביטוי, ועורך משפטי-ראווה למתנגדיו הפוליטיים.

אמור דא ד"ליכוד" ושותפיו!

אלה נציגיהם הישרים של המעבידים, של הבור' גנות; חסידיו "אף שעל", הסיפוח והמלחמה. שאי' פתם: הגברת הדיכוי, הנישול והניצול. מטרתם: הנ' צחת המלחמה, העמקת הסיכסוך הישראלי-ערבי, ושי' מוש בדגל הבטחון ו"מצב החירום" על מנת להגביר את ניצול הפועלים, וכדי לחסל לחלוטין את זכויות' תיהם כמעמד. עתה מעלים הם את דגל ה"אלטרנטי' בה". אך חלומם: להקים "ממשלת מומחים לאומית" — ממשלת גנרלים: משטר פאשיסטי גלוי — המכוונת נגדך, ונגד חבריך הפועלים.

אמור דא ד"שמאל הציוני" של מוקד, ודריקאדים המזוייפים של מרי — העולם הזה!

אלה הגמדים הצבועים של המשטר הציוני, המור' כנים לפתור את בעיית הפלסטינאים... אך מבלי לשאול את דעתם כלל: הרוצים ציונות שתהיה "לא יותר מדי" מנשלת ומדכאת; הרוצים קפיטאליזם, אך "לא יותר מדי" נצלני; השואפים לדמוקרטיה, אך לא לגבי אלה המגדירים עצמם כמהפכנים אנטי' ציונים; אלה המכפפים המיד את האינטרס המעמדי של הפועלים ל"ליכוד הלאומי" — לאינטרס הבור' גנות; ואת זכויות העמים האחרים, לאינטרס הלאר' מני של הבורגנות "שלהם"; אלה, בקצרה, המעניקים חיפוי, "משמאל" לערוותה המנשלת, המדכאת והמנצלת של הציונות.

● ● ●

זכור!

האלטרנטיבות בבחירות מזוייפות כוזב!

זכור!

הבחירות לא יביאו דבר שינוי!

השאלות היסודיות והגורליות עבורנו, המוני הפור' עלים, לא יוכרעו בכנסת — אלא ברחוב, בבית החרו' שת ובשכונת. בדרך המאבק להקמת איגוד-מקצועי אמיתי ולוחם, ולמען התארגנותה של מפלגת פועלים של ממש — מפלגת פועלים מהפכנית. בעיות הפועל יפתרו אך ורק באמצעות המאבק המשותף של כל עמלי האזור, יהודי וערבים, כאחד. מאבק המלכד את המדוכאים כולם, כנגד המדכאים; את המנושלים כולם, כנגד המנושלים; את כל המנושלים לים. מאבק נגד הקפיטאליזם — למען הסוציאליזם; נגד הציונות — למען עתיד משותף של יהודים וער' בים, החיים בשוויון ובחופש; נגד שלטון הבורגנות, הדמוקרטיה הפרלמנטרית המזוייפת — למען שלטונם הישיר של המוני הפועלים והפלאחים המאורגנים במועצות (סובייטים), דמוקרטיות מהפכניות, הדמוק' רטיה העיקבית והקיצונית ביותר: "הדמוקרטיה הפר' לטארית".

בקצרה, הבעיות היסודיות של כולנו, של המוני